

Ženy obětmi blízkovýchodního konfliktu

ZAHRANIČÍ

Vyhrocenou situaci mezi Izraelem a Palestinou nejvíce odnášejí ženy. Stupňuje se násilí, které na svých sestřích, dcerách a přítelkyních páchají přímo jejich příbuzní, přibývá sexuálních útoků a zhoršuje se péče o nastávající matky.

DOMÁCÍ

Exšéf protikorupční policie žádá na Bradáčové omluvu a 200 tisíc

Někdejší šéf Ústavu pro odhalování korupce a finanční kriminality (ÚOKFK) Tomáš Martinec požaduje od nejvyšší státní zástupkyně kompenzaci za výrok, kterým měla porušit jeho osobnostní práva. Martincův advokát Tomáš Zavadil už Lence Bradáčové zaslal předžalobní upomínku, ta zatím případ odmítla komentovat.

ZAHRANIČÍ

Protesty z Fergusonu se šíří po celých USA

„Spravedlnost pro Michaela Browna“ line se už týden ulicemi města Ferguson v americkém státě Missouri. Masivní vlna protestů, žádající trest pro policistu, který 9. srpna zastřelil osmnáctiletého Michaela Browna, se nyní rozšířila po celých Spojených státech. Policie zadržela 44 protestujících.

KULTURA

Legendárnímu skladateli Petru Hapkovi bude, doufejme, lehká zem

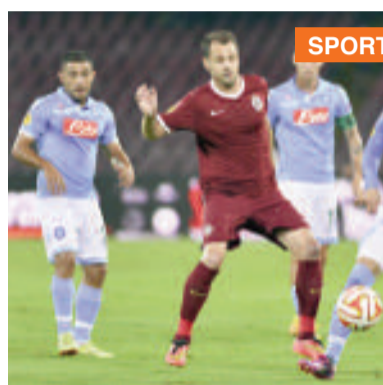
V hudební branži se nestává příliš často, aby se muzikant dokázal prosadit jako skladatel a interpret zároveň. Petru Hapkovi, který zemřel v úterý 25. listopadu ve věku sedmdesáti let, se to však podařilo.

DOMÁCÍ

Ateliér MarieJan: Postižení pomáhají postiženým

Umělec Pavel Ledinský si před pár lety uvědomil, že ho nebaví pouze tvořit. Rozhodl se proto založit ateliér, který dává handicapovaným lidem šanci se umělecky vyjádřit v profesionálních podmínkách. Ateliér MarieJan již podpořily i známé osobnosti, například Meda Mládková, Miroslav Krobot nebo Ivan Trojan.

SPORT

Sparta bude hájit domácí neporazitelnost proti silné Neapoli

Spartané přivítají v rámci Evropské ligy papírově nejsilnější tým skupiny – italskou Neapol. Fotbalisté zpod Vesuvu přijíždějí na Letnou v roli mírného favorita s jednoznačným cílem zvítězit, stejně odhodlaní však do „zápasu podzimu“ nastoupí svěřenci Vítězslava Lavičky.

KULTURA

Další nálož Hladových her v kinech

Do kin dorazila první část dlouho očekávaného třetího dílu Hunger Games: Mockingjay, úspěšné trilogie podle námětu stejnojmenné knižní předlohy.

PRÁVĚ SE STALO

- 22:02 **Papež František budí Evropu**
- 21:11 **Prahu povede poprvé v historii žena**
- 20:20 **Famufest '14: Zprava zleva byl včera zahájen**
- 19:84 **1984: Rok Orwella – expozice připomínající totalitu**
- 13:13 **Pět klokánků radikálně omezuje skoky**
- 12:12 **Dokument Danielův svět testuje divákovu toleranci**
- 10:10 **Rada ČRo rozhodla o vulgarismech**
- 09:09 **ČSSD nesouhlasí se zvýšením poslaneckých platů**
- 04:59 **Slovenská vlajka nad pražským magistrátem**
- 03:33 **Odpůrci napadají britský návrh protiteroristického zákona**
- 00:01 **Zeman zůstává nečitelný**
- 00:00 **Prezident Zeman se vydal do Střední Asie**

Nakupujte jako šílenci!
Nenechte šílet Ježíška!

Ateliér MarieJan: Postižení pomáhají postiženým

DĚČÍN – Pavel Ledinský si před pár lety uvědomil, že ho nebaví pouze tvořit. Rozhodl se proto založit ateliér, který dává handicapovaným lidem šanci se umělecky vyjádřit v profesionálních podmínkách. Ateliér MarieJan již podpořily i známé osobnosti jako Meda Mládková, Miroslav Krobot nebo Ivan Trojan.

V rozhovoru pro deník Aktuálně.Fleš odsoudil prvoplánové jednorázové akce pro handicapované. Ateliér se snaží přicházet s trvalou alternativou. Výdělek z dražeb obrazů jde přímo do rukou postiženým.

Jak tato organizace vznikla?

Po studiích v Itálii, kdy jsem se vrátil do České republiky, mne oslovila dávná kamarádka, která kdysi založila sdružení Slunečnice. Chtěli tam vytvořit výtvarnou dílnu, ale neměli nikoho, kdo by jim mohl zkušeně poradit. Dílna měla být zaměřena na volnočasové aktivity. Když jsem do té organizace přišel, zjistil jsem, že je všechno úplně na začátku, celý dům byl v havarijním stavu. Spojil jsem se s přáteli, zkontaktoval jsem majitele určitých firem a namaloval jsem návrh té výtvarné dílny. Někteří lidé měli to srdce, že na to opravdu přispějí. Když se dílna otevírala, všichni byli nadšení. Tak jsem se tedy rozhodl, že výtvarnou dílnu i povedu.

Začal jsem si všimnout neuvěřitelného talentu u postižených, nebylo to pouze mechanické opakování naučeného, ale i vývoj. Tak jsem si

je. Kdybych našel naleziště ropy a řekl, že ho tam nechám, druhý přijde a využije ho. A když to neudělám já, tak kdo?

Všichni opěvujeme sportovce, ale takový sportovec vám udělá maximální výkon na sportovišti, ale ten jednou skončí a začne trénovat. Kdežto Jitka (postižená umělkyně, pozn. red.) trénuje každý den. Musí vyvíjet neuvěřitelnou sílu, aby se zvedla z postele nebo aby sešla ze schodů. A nedostává žádnou medaili nebo sponzorské dary.

Nastala někdy situace, kdy toho na vás bylo moc a chtěl jste toho nechat?

Životní zkoušky také přijdou. Zjistíte, že ten projekt jde i na úkor rodiny. Když vám sem chce každý přijít, povídat si a obdivovat, tak vás ty lidi zdržují. A my tu nejsme od toho, abychom se tu vykecávali, ale abychom dělali. Mám velkou radost, že to takhle jde. Pracovně toho mám hodně, proto jsem to byl nucen překopat. Dnes už mám většinou víkendy volné. Ale tvorba těchto malířů je pro mě tou hlavní prioritou a teď máme našlápnuto hodně daleko. Ale zatím nenastala situace, že bych s tím chtěl skončit.

Setkal jste se někdy i s negativním přístupem k tomu, co děláte?

Přímo s negativním přístupem ne. Ale setkal jsem se se závidlivostí. Většinou lidé závidí tomu, co je zavedené a dobré. Jsou to často lidé, kteří někde vysedávají a kecají, jsou

Foto: archiv

Exšéf protikorupční policie žádá na Bradáčové omluvu a 200 tisíc

PRAHA – Někdejší šéf Ústavu pro odhalování korupce a finanční kriminality (ÚOKFK) Tomáš Martinec požaduje od nejvyšší státní zástupkyně kompenzaci za výrok, kterým měla porušit jeho osobnostní práva. Martincův advokát Tomáš Zavadil už Lence Bradáčové zaslal předžalobní upozornění, ta zatím případ odmítla komentovat.

Rozepří odstartovala Bradáčová v březnu 2013. V domněnku, že není nahrávána, obvinila ve vysílání Frekvence 1 ředitele protikorupčního útvaru z toho, že proti ní konstruuje kauzu. Martinec dříve vrchní žalobkyni na soukromé schůzce sdělil, že její manžel figuruje v kauze IT zakázek na ministerstvu práce a sociálních věcí a bude vyšetřován. Nestandardní postup, jak jej vyhodnotilo policejní prezidium, připravil Martinec na dva měsíce o desetinu platu. Později kvůli sporu rezignoval.

„Tyto Vaše difamující kroky vedly v podmínkách tehdejšího vládního uspořádání, kdy se Vám dostalo masivní a nekritické podpory ministra spravedlnosti Pavla Blažka a i nečinnosti ze strany ministra vnitra Jana Kubiceho, ke znevážení mého klienta v takovém rozsahu, že mu v zásadě za tehdejší atmosféry nezbyvalo nic jiného, než ukončit svůj služební poměr u Policie ČR,“ odůvodnil žádost svého klienta Zavadil.

Bradáčová má kromě zaplacení odškodného zaslat omluvu „za zcela nepravdivý a ničím nepodložený výrok“ všem médiím, která o kauze informovala. Na zareagování na upozornění má vrchní žalobkyně deset dní, v opačném případě proti ní advokát podá žalobu na ochranu osobnosti.

BARBORA MILOTOVÁ

Rada ČRo rozhodla o vulgarismech

PRAHA – Včera se konala 11. veřejná schůze Rady Českého rozhlasu, v rámci které se mimo jiné řešilo i velice ožehavé téma vulgarismů prezidenta Zemana v pořadu Hovory z Lán z 2. listopadu. Rada se usnesla na tom, že byl porušen zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání a dále došlo k porušení článku 22 odstavce 3 Kodexu ČRo. Tento článek říká: „Pokud se v živém vysílání určitá osoba projevuje tak, že ČRo nemůže dostát povinností uloženým zákonem nebo kodexem, je průvodce (moderátor) živého vysílání oprávněn takovou osobu přerušit, resp. ji odebrat slovo. Jestliže chování nebo projev takové osoby vážně překročí únosnou míru, je povinností průvodce se od chování či výroků takové osoby jménem ČRo distancovat.“

Dále rada zdůraznila, že v případě prezidenta Zemana, by se měl vzít v potaz článek kodexu říkájící: „Pokud je to proveditelné, nepřipustí ČRo k účasti na živém vysílání osobu, u které je důvodný předpoklad, že by se mohla chovat urážlivě, vulgárně nebo je pod vlivem alkoholu či omamných prostředků.“

Navzdory všem prohrškům, jichž se měl

rozhlas dopustit, se rada neuchýlila k žádným sankcím a pouze vyzvala vedení, aby do budoucna respektovalo dané zásady.

Generální ředitel českého rozhlasu Petr Duhan situaci okomentoval slovy, že byl šokován stejně jako ostatní posluchači, a pokud by se měla situace opakovat, což nepředpokládá, vyvodí z toho vážné důsledky. Také řekl, že Zemanovi odeslal dopis, který se vztahuje k Hovorům z Lán.

Rada se mimo jiné pozastavila nad moderátorem Pokorným, který měl reagovat možná až moc decentně, což však mělo pramenit z přirozeného respektu k hlavě státu. Vedle vulgarismů se také řešila budoucnost samotného pořadu.

Bylo rozhodnuto, že se pořad zachová, ne však kvůli Miloši Zemanovi, nýbrž kvůli institutu prezidenta republiky. Pokud by se ale celá situace opakovala, český rozhlas by pořad neprodleně zrušil.

Prezident Zeman se z tádžického Dušanbe k usnesení vyjádřil tak, že se ho bezprostředně netýká a že záleží na redaktorech, jak vše bude pokračovat.

LUKÁŠ VOPRŠAL

Vážený pane redaktore, už je čas na cigárko!

Foto: archiv

Tak kdy začneme, vážení?

Foto: archiv

uvědomil, že člověk má větší potenciál, než pouze chodit z ústavu do dílny.

Později jsem skončil se Slunečnicí a založil výtvarný ateliér, který by se zaměřil na postižené lidi s výjimečným talentem. Poznal jsem třeba skvělou dívenku. Už její první plátna byla brilantní. A člověku zůstává rozum stát, když někdo, kdo nikdy nestudoval školu a nemá žádnou přípravu, namaluje dokonalé dílo. A mám já pak takového člověka nechat být? Bral jsem to jako osobní výzvu. Tohle je moje umění – dát lidem dohromady a dát jim šanci se umělecky vyjádřit. Zpočátku mě od toho lidi odrazovali.

Jak tato organizace funguje?

Obrazy za nějakou dobu půjdou na charitativní dražbu, jedna půlka onomu autorovi a druhá do společného budgetu a oni sami rozhodnou, kam ty peníze dají. Dnes je to v takovém stádiu, kdy nemusím běhat za sponzory. Když zasadíme strom, tak nevyroste za dva tři dny a hned nám nedává plody. Když vytváříme nějakou hodnotu, nesmíme spěchat. Vedeme to do nějakého směru. Umělec sem nechodí jako do práce, ale sedí tady a půl dne si povídají, popíjejí kávu, smějí se. Tyhle obrazy, které malují, to je jejich nitro. Nežádáme od státu, od ministerstva ani od kraje žádné peníze. Máme to postavené na lidech a firmách s dobrým srdcem.

Představoval jste si tehdy, že byste mohli dosáhnout takového úspěchu?

V hloubi duše jsem doufal. A když člověk používá mozek, tak si uvědomí, že musí se životem něco udělat. Není to o tom jen ráno vstát a namazat si rohlík. V určitém věku se ve vás něco zlomí. Zjistil jsem, že tady talent opravdu

věčně opilí nebo pod vlivem drog a nic netvoří.

Jaké osobnosti se na financování nebo propagaci podílejí?

Oni nás nefinancují. Meda Mládková nás zaštitila a jasně věděla, že je to hluboké umění. Je to pro nás velká čest. Ostatní osobnosti nás podporují svou image, například Ivan Trojan nebo Miroslav Krobot. Co se týká financí, podporují nás většinou poutivé firmy.

Jaké myslíte, že jsou rozdíly v postoji k dobročinnosti u nás a v zahraničí?

Podle mé zkušenosti je to o daném jedinci a o tom, jak přesvědčí lidi. Měl jsem už něco za sebou a mohl jsem něco ukázat. První tři roky by nám to nikdo nezáviděl. Teď už i náš ateliér vydělá peníze. V USA jsou organizace, které nepotřebují žádat stát. Jsou tam velké společnosti, pro které je to sponzorování čest. Je to odlišná situace od té české, kde máme zkušenost čtyřiceti let systému, který charitu neuznává, handicapované zavírá do ústavů a všechno řídí stát. Češi se učí, Češi dávají, ale některé věci se mi nelíbí. Vadí mi například různé soukromé televizní kanály, které udělají jednou za rok haló akci pro postižené, pronajmou halu, připraví občerstvení a dárečky pro postižené. Kolik to všechno stojí? Ano, hosté si to užijí, ale potom je to smutné v tom, že se vrátí do ústavu nebo do rodinné péče. A tady se vyhodí miliony. Pojďme dělat projekty a pomáhat, ale ať to má smysl. Pomáháme na image a pro PR, ale to je špatná pomoc. Já vím, že to asi nezměníme, ale jestli můžu nějak ukázat ve svém životě cestu, tak to udělám.

MARTINA KNOBLOCHOVÁ

Prahu povede poprvé v historii žena

Ustavující schůze se nesla v duchu prvních střetů koalice s opozicí.

PRAHA – Primátorkou hlavního města se večer stala Adriana Krnáčová z hnutí ANO. Pro bývalou šéfkou organizace Transparency International zvedla ruku těsná většina 33 zastupitelů, kteří v Praze sestavili koalici. Jejímí členy jsou kromě hnutí ANO ještě ČSSD a Trojkoalice. Zastupitelstvo si kromě nových radních zvolilo rovněž tři náměstky primátorky. Její stranická kolegyně Eva Kislíngrová bude mít na starosti oblast financí, sociální demokrat Petr Dolínek dopravu a evropské fondy a Matěj Stropnický z Trojkoalice územní plánování. Neobsazený zatím zůstává post předsedy kontrolního výboru, o který se již tradičně ucházela opozice. Ani jeden z kandidátů, Pirát Jakub Michálek a Tomáš Hudeček z TOP 09, však nedostal potřebný počet hlasů.

Ustavující zasedání začalo ve středu v devět hodin. Již po necelé půlhodině jej však zastupitelé přerušili až do šesté hodiny večerní. Důvodem byla paralelní jednání v městských částech Praha 4 a 8, kde se rovněž volilo nové vedení. Opozice situaci odsoudila. Aleksandra Udženija z ODS označila odložení schůze za „nedůstojné a bezohledné vůči občanům“. Kritiku si vysloužila rovněž primátorka Krnáčová. Nevyužila totiž svých tří minut, během nichž měla představit koaliční program. „Je docela těžké najít normálnost na jednání zastupitelstva,“ uvedl končící primátor Hudeček. „Na rovinu říkám, že když kandidát na primátora na úvod neřekne jmenuji se tak a tak... tak je to divné.“

Nové pražské vedení si klade za cíl zprůhled-

Adriana Krnáčová na to dohlídne!

Foto: archiv

nit úřad a zkvalitnit městské služby. „Chtěla bych, abychom tu za čtyři roky měli moderní, transparentní a přívětivou radnici bez vazeb na temnou minulost,“ sdělila po zvolení Krnáčová, která zahájí své působení v čele Prahy roz-

sáhlou prověrkou fungování magistrátu. Koalice se však bude potýkat i s několika nepříjemnými problémy. Prvním z nich je tunel Blanka, dalšími pak například karta Opencard či komplikace se svozem odpadu.

NIKOLA STAŇKOVÁ

ČSSD nesouhlasí se zvýšením poslaneckých platů

Koaliční rada dnes probere zvýšení platů pro poslance.

Premiér Sobotka

Foto: archiv

PRAHA – Koaliční rada dnes bude jednat o nárůstu poslaneckých platů, které v pátek navrhl sněmovní rozpočtový výbor. S plánovaným zvýšením zhruba o 14 procent ovšem nesouhlasí předsednictvo ČSSD.

„Pokládám za optimální nárůst o 3,5 procenta. To je částka, která odpovídá tomu, co se odehraje u ostatních zaměstnanců veřejného sektoru,“ prohlásil ještě před pátečním zasedáním sociálních demokratů premiér Bohuslav Sobotka.

Vláda původně navrhovala navýšení poslaneckých platů o 1 procento, posléze se ale objevily návrhy, které počítají s 3,5 procenty. Rozpočtový výbor nicméně navrhl nárůst o 14,4 procent.

Problém s poslaneckými platy ovšem není černobílý, pokud se na něj podíváme o trochu hlouběji. Růst poslaneckých odměn se zastavil v roce 2002, v následujících letech pak platy opět mírně stouply, aby je pravicová vláda ihned zase zmrazila. Pokud se rada nedohodne, dojde ke skokovému nárůstu o 26 procent. Plánované „navýšení“ financí je tak spíše diskusí o jejich snížení, podotkl jeden poslanec ČSSD, který nechtěl být jmenován. Jeho výrok je dokladem, že poslanecký klub ČSSD není v tomto směru zajedno.

JAROSLAV PRAISLER

Pět Klokánků radikálně omezuje skoky

PRAHA – Klokánku koncem roku vyprší výjimka, která dovoluje překročit kapacitu 28 dětí. Zařízení také musí propustit řadu zaměstnanců a vyplatit jim odstupné. Podle vedení Klokánku budou tyto změny zásadní vliv na jejich fungování.

Problém s počtem dětí se týká šesti center. Jedinou výjimku tvoří Hostivice. Děti tzv. nad limit - přibližně sto nezletilých - by se měly postupně přesunout do klasické ústavní péče.

Rovněž se novelou zákona o sociálně právní ochraně určila také maximální doba pro pobyt dětí na půl roku. Na každého pracovníka mají připadat nanejvýš čtyři ohrožené děti. Cílem této změny bylo zamezení rozrůstání velkých středisek a vznik menších rodinných útočišť.

Klokánek funguje jako přestupní bod péče pro děti a je osobitější alternativou té ústavní. Je tu do té doby, než se dítě může vrátit zpět do své rodiny, případně než se najde vhodný trvalý náhradní domov v podobě adoptivních rodičů nebo pěstounů. Jde o děti, které byly zanedbávány, týrány, zneužívány, nebo jim jejich rodina nebyla schopna nabídnout adekvátní prostředí

Neblbněte, v Klokánku je dobře!

Foto: archiv

pro jejich vývoj. Lze je přijímat i bez soudního nařízení, na požádání rodičů nebo jich samot-

ných. Fungují zde už od roku 2000.

MICHAELA ŘÍHOVÁ

Prezident Miloš Zeman zůstává stále a stále a stále nečitelný

Máme pana prezidenta rádi, tak je na každé straně!

Foto: archiv

Vzdejte se vlastní zodpovědnosti za směřování země, předejte otěže své vize státu do rukou silnějšího východního bratra a třeba dopadnete jako Finsko. I tak by se dal vyložit výrok Miloše

Zemana o finlandizaci Ukrajiny, který pronesl na prezidentské návštěvě v Kazachstánu. Finlandizace je v kontextu poválečného vztahu Finska se Sovětským svazem chápána jako podřízení

zahraniční politiky jinému státu za současného zachování svrchovanosti země. Takové vyjádření se Rusku rozhodně hodí o to víc, když pramení z úst hlavy státu členské země Evropské unie, tedy hlavního oponenta Kremlu.

Proč to říká? Miloš Zeman již delší dobu dává najevo, že se nehodlá podřídit jednotnému postoji Evropy. Otevřeně zpochybňuje přítomnost ruských jednotek na východě Ukrajiny a smysl hospodářských sankcí vůči Rusku. Zdá se jako by se ocitl na druhé straně barikády. Ačkoliv naši zahraniční politiku určuje vláda, vyvstává dojem, že jí prezident úspěšně fušuje do řemesla. Deník The Washington Post ho označil za „faktického mluvčího Kremlu“ a Ukrajinci v něm vidí „prodlouženou ruku Ruska“. Zeman si takové nálepky zaslouží a sám po nich svými postoji volá. Tuto úrodu sklízí hlavně kvůli své neprůhlednosti, není ochoten své postoje nějak fakticky podložit. Namísto toho se vzhlíží ve své samolibosti a přesvědčení, že on má pravdu, o které není potřeba nějak obsáhle informovat veřejnost. Veřejnost tu označuje nejen občany státu, kterého je reprezentantem, ale i spojence v zahraničí.

Když Zemanovi nerozumí na západě ani do-

ma, kde potom? V Rusku? V Číně? Sám se tam přeci chtěl poučit jak stabilizovat společnost. Můžeme se snažit podle jeho chování konstruovat různé skutečnosti, proč je tak tolerantní vůči Rusku a upouští od hájení lidských práv.

Příčin se nabízí několik. Zeman už nerozumí sám sobě, takové názory rezonovaly především po odvysílání hovorů z Lán. Jeho pití a zdravotní stav ho zbavují způsobilosti. Dalším důvodem by mohla být jeho závaznost Rusku, který by vysvětlovala Zemanovo vystupování ve prospěch Putina. Jako další původce se jeví Zemanova svéhlavost a čiré přesvědčení o své pravdě. V zájmu spolupráce proti společnému civilizačnímu nepříteli, Islámskému státu, postupně ustupovat ruské agresi a stabilizovat společnost po vzoru starých pořádků.

Rozklíčovat Zemanovo chování tak bude během na dlouhou trať, pokud on sám nevyleze ze své informační ulity a nepustí trochu čerstvého vzduchu do své argumentace. To se nemůže podařit, bez potlačení výrazné části vlastní přirozenosti. Takové osvětlení svých postojů zřejmě není v prezidentově zájmu.

JAKUB ROZMAHEL

Odpůrci napadají britský návrh protiteroristického zákona

Ministryně Mayová a premiér Cameron
Foto: archiv

LONDÝN – „Nacházíme se uprostřed boje se smrtící teroristickou ideologií,“ varovala včera britská ministryně vnitra Theresa Mayová a předložila parlamentu návrh kontroverzního zákona zahrnujícího striktní protiteroristická opatření. V ten samý den byli za účast na teroristickém výcviku odsouzeni první dva Britové, bratři Nawazovi z Londýna.

Dva mladíky zatkla policie v září, když se vraceli z tábora islamistů v Sýrii. Z jejich mobilních videonahrávek vyšetřovatelé zjistili, že se tam dvojice věnovala studiu islámu a navíc absolvovala vojenská cvičení. Soud jim vyměřil vězeňské tresty v délce tři a čtyř a půl roku. Nejedná se však zdaleka o ojedinělý případ – počet Britů, kteří odjeli do občanskou válkou zmítané Sýrie, odhadují úřady na pět set. Podle kabinetu premiéra Camerona představují tyto lidé bezprostřední nebezpečí pro Británii. Vláda

upozorňuje na hrozbu zradikalizování především mladých islamistů v řadách britských občanů, kteří by se po návratu z Blízkého východu mohli podílet na organizování atentátů ve své vlasti.

Návrh zákona Counter Terrorism and Security je sedmou protiteroristickou iniciativou na půdě britského parlamentu od útoků 11. září 2001 v USA. Okamžitě vyvolal jak mezi zákonodárci, tak občanskou veřejností hlasitou diskusi. Je kritizován především pro domnělé omezování lidských práv a snahu posílit pravomoci bezpečnostních složek na úkor justice. Úřady by získaly právo přesídlit podezřelé osoby do jiných částí Británie, policie by jim mohla přímo na hraničním přechodu pozastavit platnost pasu a na zvláštní příkaz ministryně vnitra by dokonce vracující se islámští bojovníci nebyli vpuštěni do země. Právníci ale naznačují, že by se mohlo jednat o porušování presumpce neviny, a nevoli vyvolává i obrovská moc, jež by se tak koncentrovala do rukou ministerstva vnitra. Nevládní muslimské organizace zase zákon považují za diskriminační. „Muslimská obec vnímá tento návrh zákona jako rasistický,“ vyjádřila se Cerie Bullivantová ze sdružení Cage. „Nakonec by jen přispíval k radikalizaci mladých muslimů, kteří by se cítili na okraji společnosti.“ Kontroverzní je také povinnost soukromých firem sdělovat informace o uživateli konkrétních mobilních telefonů a počítačů, letecké společnosti by měli podrobněji informovat o svých cestujících.

Mayová ale zákon brání. „Je to patřičně promyšlená sada návrhů, která nás ochrání v době závažného nebezpečí. Hrozba, které teď čelíme, je možná větší, než kdykoli předtím,“ argumentuje. Cesta ke schválení zákona bude v každém případě dlouhá a nelehká a návrh bude zcela jistě muset projít mnohými úpravami. Přesto lze očekávat, že v atmosféře rodícího se strachu a do sebe se uzavírající Británie nakonec bude přijat.

KLÁRA PELÍŠKOVÁ

Zeman se vydal do Střední Asie

PRAHA – Kazachstán a Tádžikistán. Dva státy, jež v minulosti patřily pod Sovětský svaz, se staly cílem další zahraniční cesty prezidenta Miloše Zemana. Hlava České republiky vyrazila v neděli 23. listopadu z Letiště Václava Havla a svoji pětidenní misi zakončí dnes odpoledne.

Na pražském letišti vyprovodila v neděli v dopoledních hodinách Hradní stráž prezidenta hudbou. Zeman spolu s doprovodem zamířil vládním speciálem do Astany, hlavního města Kazachstánu. V kazašské metropoli setrval až do úterý, na programu měl mimo jiné setkání s prezidentem Nursultánem Nazarbajevem, premiérem Karimem Massimovem nebo se zástupci českých firem působících v této zemi.

Zeman pochválil Kazachstán za pokrok, který podle něj v posledních letech udělal. Použil přitom termínu „hospodářský zázrak“. „Prakticky celý dnešní den jsem mluvil rusky. Podařilo se mi před našimi kazašskými přáteli zatajit, že ve skutečnosti mluvím pouze česky s nepatrným ruským přízvukem,“ řekl pro parlamentnílisty.cz český prezident, jenž byl po skončení programu v dobré náladě.

„Hovořili jsme o Blízkém východě, o ukrajinské krizi, o krizi vztahů mezi Ukrajinou a Ruskem,“ prozradil Nazarbajev, podle něhož mají Česká republika a Kazachstán na mnohé události ve světě stejný názor. Nejvyšší představitel státu, jemuž se někdy přezdívá „země koní“, také pozval české firmy, aby zde začaly podnikat.

Dvacátého pátého listopadu se Zeman přesunul více na jih, do nedalekého Tádžikistánu. V Dušanbe, hlavním městě, se ve středu setkal s prezidentem Emomaliem Rahmonem. Oba pánové spolu strávili velkou část dne při společné debatě, ale také například při návštěvě Národní knihovny nebo při zahájení podnikatelského semináře, kterého se účastnilo mimo jiné i 70 zástupců českých firem. Zeman během návštěvy uvedl, že největším nebezpečím pro svět je v současnosti islámský terorismus a vyzdvihl také Rahmonemův boj proti němu.

Cestu po Střední Asii Zeman zakončí právě dnes a v odpoledních hodinách se vrátí letadlem domů. Nejvyšší politický představitel České republiky také oznámil, že oba prezidenty pozval na návštěvu do Prahy.

VOJTĚCH JURÁK

Prezidenti Zeman a Nazarbajev.
Foto: Michal Krumphanzl, zdroj: ČTK

Slovenská vlajka nad pražským magistrátem

Praha získala novou primátorku. Je to první žena na tomto postu. A bohužel (nebo bohudík) se nejedná o nějakou stálou politickou hvězdu.

Andriana Krnáčová zaútočila z pozice náměstkyně ministra vnitra a pod ochrannými křídly Andreje Babiše (Hnutí ANO) se během své ani ne roční politické kariéry stala primátorkou hlavního města. Krnáčová, narozená v Bratislavě, vystudovala v USA, zastávala od roku 2001 v Česku vysoké posty v různých organizacích, jako Transparency International a Johnson & Johnson.

Dle jejího proslovu po zvolení je tu pro Pražany a je vstřícná ke všem jejich požadavkům. Chce, aby Pražané znovu získali důvěru ve svou radnici. Uvidíme, zda se to výrazně tmavovlásce, jejíž čeština má silně nepražský přízvuk, podaří.

LUCIE NOVÁKOVÁ

Protesty z Fergusonu se šíří po celých USA

Stop

Foto: archiv

„Spravedlnost pro Michaela Browna“ line se už týden ulicemi města Ferguson v americkém státě Missouri. Masivní vlna protestů, žádající trest pro policistu, který 9. srpna zastřelil osmnáctiletého Michaela Browna, se nyní rozšířila po celých Spojených státech. Policie zadržela 44 protestujících.

Washington -Ulice amerického Fergusonu už týden zmítají vlny nepokojů. Ty jsou reakcí na verdikt takzvané velké poroty, která se rozhodla neobvinít policistu Darrena Wilsona poté, co vypověděl, že ho údajně napadl mladík Michael Brown. Toho policista zastřelil. Podle Wilsona prý Brown kradl, snažil se ho napadnout a pral se s ním o zbraň. Jiné zdroje naopak tvrdí, že osmnáctiletý muž pouze zvedal ruce nad hlavu s úmyslem vzdát se.

Rozhodnutí ponechat Wilsona nestíhaného vzbudilo v demonstrantech velmi násilné reakce. A to nejenom v ulicích Fergusonu. V nedaleké St. Louis byli v zabarikádovaném domě zraněni dva agenti FBI. Oba jsou mimo ohrožení života, uvedla americká televizní stanice NBC

News. Není ale jisté, zda jejich postřelení souvisí s fergusonskými protesty.

Situaci také nenahrává fakt, že Brown byl afroameričan, zatímco Wilson je běloch. Spory mezi černošským obyvatelstvem a policií jsou ve Fergusonu již delší dobu vyhrocené. Z padesáti členů zdejší jednotky jsou pouze tři policisté afroamerického původu.

Demonstrace se rozšířily do dvanácti dalších měst. New York, Cleveland, Seattle, Minneapolis, Atlanta, Chicago či Boston, tam všude se pokojně nesouhlasilo. Násilnosti se však nevyhly již zmíněnému Fergusonu a také kalifornskému Oaklandu, kde došlo k rabování a zadrženi 43 občanů.

Město pomáhá hlídat kromě místních složek také 2200 příslušníků Národní gardy. K umírněnosti vyzval i prezident Barack Obama. „Obyvatelé Fergusonu mají právo na žal a také právo žádat odpovědi. Snažme se ale raději o porozumění, než že jeden na druhého budeme křičet,“ uvedl.

BARBORA LOUDOVÁ

Papež František budí Evropu

Projevem v Evropském parlamentu zakončil papež František svou úterní návštěvu Štrasburku. Za své vystoupení sklídl potlesk vestoje, a to i přes kritiku, již si od něj Evropská unie vysloužila. Ta v jeho očích připomíná starou babičku, ztrácející chuť bojovat za své původní ideály.

Síla Františkovy osobnosti uchvacuje už od jeho nástupu do funkce, a to nejen věřící z řad katolické církve. Svou přirozenou skromností a pokorou dokáže zapůsobit i na jinak ateistickou veřejnost. Když se tak v budově europarlamentu rozhovořil o vzájemném porozumění, nezni jeho slova jako přehnané moralizování či kázání. Z každé jeho věty je jasně patrná upřímná starost o osud Evropy, zmitající se ve „stále méně eurocentrickém“ světě.

„Draží europoslanci, nadešla hodina pro společnou stavbu Evropy obíhající nikoli kolem ekonomie, nýbrž kolem posvátnosti člověka a nezcizitelných hodnot.“ To jsou slova, kterými by se celý papežův proslov dal shrnout. Zoufalá snaha dotáhnout se ekonomicky na Spojené státy a Čínu často upozaduje mnohem důležitější věci, jako jsou lidská práva a svoboda jednotlivce. Starý svět utvářený na základech humanity se hroutí a na jeho místě vzniká nový, budovaný tentokrát pouze na penězích. To ovšem nejsou jediné úvahy, které papež svou řečí probouzí.

K zamyšlení je například i část projevu věnující se uprchlíkům, směřujícím z Afriky přes Středozemní moře do Itálie. Z jeho úst jsme tak mohli slyšet: „Není možné tolerovat, aby se Středozemní moře stalo velkým hřbitovem. Na lodích, které připlouvají každý den, jsou muži

a ženy, kteří potřebují přijetí a pomoc. Absence vzájemné podpory může vyvolat elementární řešení problému, která nebudou napomáhat posílení lidské důstojnosti imigrantů, ale budou naopak podporovat otročskou práci.“ Právě lidská důstojnost postavená proti argumentaci o neudržitelnosti sociálního systému, vyvolané přílivem tisíců imigrantů, nutí k zamyšlení. Evroptští byrokraté stejně jako jednotliví občané Unie, by si měli uvědomit, zda jsou skutečně ochotni obětovat myšlenku svobody všeobecně vzývaným ukazatelům, jakou je modla současných ekonomů HDP.

Spíše se smutkem než pohoršením pak František konstatuje, že „přetrvává příliš mnoho situací, v nichž se s lidskými bytostmi zachází jako s předměty, jejichž koncepci, konfiguraci a užitečnost lze naprogramovat, a které lze potom zahodit, když už se nehodí, protože jsou slabé, nemocné či staré“. Ze společnosti se postupně vytrácí smysl pro soudržnost a lidská spolupráce je drcena mohutným individualismem. Stále větší část populace není ochotna obětovat svůj blahobyt ve prospěch vyššího blaha. František se právě na tyto problémy snaží upozornit. Ne jako papež, ale jako člověk.

Cesta ke zlepšení je podle něj velmi jednoduchá. Lidé by se měli znovu vrátit k osvědčeným hodnotám jako je rodina, výchova a láska k přírodě, jakožto drahocným darům, jež nám Bůh světil. František klade publiku na srdce: „Jsme opatrovníci, ale nikoli páni.“ Jen aby při příštím projevu papeže v Evropském parlamentu bylo ještě vůbec co opatrovat.

PAVEL FUKAR

Další nálož Hladových her v kinech

Jeho excelence prezident Coriolanus Snow
Foto: archiv

Do kin dorazila první část dlouho očekávaného třetího dílu *Hunger Games: Mockingjay*, úspěšné trilogie podle námětu stejnojmenné knižní předlohy.

V pořadí již třetí díl „Hladových her“ nese název „Mockingjay“, tedy Reprodrozd. Tvůrci nemohli vybrat příhodnější název než symbol revolty proti autokracii, která celý děj utváří.

Dokument Danielův svět testuje divákovu toleranci

PRAHA – Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy se stala minulý týden svědkem neobvyklé filmové projekce. Hlavní aktér filmu Danielův svět je totiž poměrně netradičním hrdinou – je studentem, spisovatelem, ale hlavně homosexuálním pedofilem, který se to před svým okolím nesnaží skrývat. Režisérka dokumentu Danielův svět Veronika Lišková si ho vybrala jako svého protagonistu právě kvůli jeho otevřenosti a schopnosti sebereflexe. Tu ocenili i návštěvníci nedávného Mezinárodního festivalu dokumentárních filmů Ji.hlava, kteří snímku udělili Cenu diváků.

Překvapivě otevřený Daniel nám dává nahlédnout do svých mnohdy velmi intimních pocitů a myšlenek. Snaží se vyrovnat se svou společensky nepřijatelnou sexualitou a smířit se s tím, že jeho láska k malým chlapcům zůstane navždy nenaplněná.

Ve filmu jsou zachyceny i zdánlivě banální situace, které však hezky ilustrují, s jakými problémy se Daniel denně potýká. Například když musí sundat ze zdi nástěnku s chlapeckými fotkami, protože mu má domů přijít instalatér, nebo když postává s dalšími pedofily u dětského hřiště a po chvíli hoce prohodí, že už by radši měli jít, protože jinak by mohli být podezřelí. Vypráví také o chlapci, do kterého je zamilovaný, a o snaze být s ním alespoň minimálně v kontaktu, přestože mu to chlapcovi rodiče často moc neulehčují.

Veronika Lišková se snaží ve svém filmu bořit společenské předsudky, jež na adresu pedofilů často zaznívají. Jedním z jejích hlavních argu-

Lépe řečeno její předejra.

Pokud jste viděli předchozí dva díly nebo četli knižní předlohu, pak samozřejmě víte, že v závěrečném dílu trilogie vás čeká řezba Kapitoly a vzbouřených Krajů. Řezba kapitolské orlice s povstaleckým reprodrozdem. Nicméně přesto můžete být po zhlédnutí první části, která v kinech právě běží, lehce zklamáni. Pořádnou bitku v ní totiž nevidíte.

První část je tak trochu válečné vakuum. Ačkoliv konflikt již trvá, scenerie fronty, přestřelek a střetu armád mírotvorců s rebely nečekejte. Děj se v této části totiž spíše zaměřuje na své okrajové aspekty, a větší zvraty se proto neobjeví. Metaforicky bych řekl, že to v první části jiskří, ale oheň ještě nevzplálá. A jak to vypadá konkrétně?

Katniss Everdeenová stále jen brečí, tu kvůli obětem zvláště Kapitoly, tu kvůli odloučení od Peety, a vůbec mi připadá v této části lehce labilní. Sebevědomá statečná hrdinka je (snad jen dočasně) nervově zhroucená. Jennifer Lawrence ale přesto hraje dobře a nelze jí nic většího vytknout. Dokonce Vám i v tomto filmu zazpívá a nebude to jen broukáni pro Rue jako v první části, tentokrát se do toho pořádně opře.

Kdo mě nezklamal, je Donald Sutherland, který ve filmu ztělesňuje prezidenta Snowa. Často slyším nesouhlasné názory, ale jeho herecký projev i postava mi přijdou dokonalé. Snad nikomu jinému by se nedalo temný charakter hlavního záporáka uvěřit tak jako jemu.

Ovšem i přes dobré herecké výkony a dosud nezmiňovanou výbornou kameru filmu něco chybí. Je to právě ona akce, kterou byly předcházející díly prošívané. Možná je to způsobeno absencí her. Na nich totiž dosud ležela akční složka filmu a možná právě proto, že ta chybí, je „Hunger Games: Mockingjay part 1“ odlišným filmem od předchozích dvou dílů. Mnohem unavenějším filmem.

Nic z výše zmíněného ovšem nutně neznamená, že to je špatný snímek. Spousta aspektů ho naopak zachraňuje, ať už jsou to herecké výkony, kamera nebo počítačové efekty či prostředí. V době psaní tohoto článku měl na csfd.cz 71 procent a to na tomto portálu není zrovna nejhorší skóre. Chápu, že (ne)děj mohl spoustu diváků odradit, ale já vyzývám, abychom mu dali ještě šanci a první část hodnotili zatím neutrálně. Uvidíme totiž, co přinese ta druhá.

KRYŠTOF KUNC

1984: Rok Orwella – expozice připomínající totalitu

Ve Veletržním paláci vznikla instalace, která se inspiruje právě nejslavnějším dílem George Orwella.

PRAHA – Návrat do minulosti, i tak by se daly popsat instalace ve Veletržním paláci inspirované slavným románem George Orwella 1984. Když palác roku 1974 vyhořel, nevědělo se, jaké využití by prostory mohly mít. Majitelem se následně stala Národní galerie, která měla svou vizi o prostorách určených pro moderní a současné umění.

Deset let po ničivém požáru se do Veletržního paláce dostal Jiří Sozanský a shodou náhod tou dobou koloval v pražské společnosti samizdatově publikovaný román George Orwella, který popisuje praktiky totalitního režimu. Rozhodl se proto v tomto objektu uspořádat výstavu inspirovanou kulisami Orwellova románu.

Realizace projektu však trvala velmi dlouho a dílo, které v té době mělo podobu dokumentárního filmu, nemohlo být ve své době publikováno. I proto měl autor více času se k předmětu výstavy v budoucnu vracet, a mohl tak rozšířit soubor o další plastiky, velkoformátové malby a fotografie. Zdevastované prostory Veletržního paláce byly pro Sozanského inspirací a i díky nim se mu podařilo ztvárnit tehdejší děsivou dobu věrohodným způsobem. Jelikož doba totalitarismu provází Sozanského celý život, do výstavy byla zařazena i díla posledních let – velké olejomalby, kresby a fotokoláže.

Součástí expozice je připravený i doprovodný program, který se skládá například z projekcí filmů FAMU z 80. let či z besed s historiky. Ve

Nožičky

Foto: archiv

spolupráci se společností Symposion vytvořil Sozanský i doprovodnou publikaci, jež je nedílnou součástí projektu.

Výstava byla určena především jako připomínkové dílo ke 40. výročí požáru Veletržního paláce a také byla součástí akcí souvisejících s 25. výročí sametové revoluce. Expozici je možné zhlédnout až do února 2015.

ANNA ROČKOVÁ

Famufest '14: Zprava zleva byl včera zahájen

Konec listopadu opět přináší nálož studentského filmu.

PRAHA – Již tradičně se na konci listopadu koná studentský festival filmu, Famufest. Letošní 31. ročník má podnázev Zprava zleva, což má podle kreativního ředitele Šimona Holého, studenta 2. ročníku katedry režie na FAMU, naznačovat různé úhly pohledu, způsob, jakým se lze dívat na film, ale i na život. Proto jsou tématem společenské, kulturní i politické střety – film se střídá s dokumentem, hraný snímek s animací. Ani černobílá znělka, vytvořená pod taktovkou Holého, nenechává příliš pracovat divákovu představivost.

Letos poprvé se festival koná v kině Světozor a v domě U Minuty na Staroměstském náměstí. Ve Světozoru se studenti zaměřili na promítání,

zatímco v domě U Minuty probíhá i doprovodný program – výstavy, workshopy a další. Dům U Minuty ožívá i v noci v rámci večírků, které si pro vás organizátoři připravili, zajímavá je účast francouzského producenta Anoraaka na Pátečním soiree. Ten však není jediným zahraničním hostem, do čela poroty usedne například maďarská režisérka Eszter Hajdú, vítězka festivalu Jeden svět. Včerejšího oficiálního zahájení se zúčastnilo i vedení FAMU a formální odpoledne plynule přešlo v zahajovací party, na které zahrál například francouzský DJ Sasha Ventura. Festival končí v neděli 30. listopadu.

JOLANA HUMPÁLOVÁ

SPORT

Sparta bude hájit domácí neporazitelnost proti silné Neapoli

PRAHA – Spartané přivítají v rámci Evropské ligy papírově nejsilnější tým skupiny – italskou Neapol. Fotbalisté zpod Vesuvy přijíždějí na Letnou v roli mírného favorita s jednoznačným cílem zvítězit, stejně rozhodli však do „zápasu podzimu“ nastoupí svěřenci Vítězslava Lavičky.

Po čtyřech zápasech základní části Evropské ligy je Sparta v čele tabulky, o skóre právě před svým čtvrtletním soupeřem z Itálie. Rafael Benítez, jenž se v roli hostujícího kouče objevil na Letné již před dvěma lety, kdy v Praze těsně vyhrál s londýnskou Chelsea, touží po vítězství, které by hostům zajistilo postup ze skupiny.

„Chceme tu zvítězit,“ prohlásil Benítez jasně den před utkáním, „víme však o domácí síle Sparty, nečeká nás jednoduchá práce,“ pokračoval čtyřiapadesátiletý trenér. Forma Sparty v domácím prostředí je opravdu výborná, tým okolo kapitána Lafaty vyhrál na Letné všechna utkání evropských pohárů, kaňku na domácí statistice sparťanů v letošní sezoně udělal jen ostravský Baník, který v Praze vyhrál v polovině

srpna v zápase Synot ligy.

Sparta se v případě vítězství přiblíží postupu do jarní fáze Evropské ligy, postupovou tajenku však mohou definitivně pomoci rozluštit fotbalisté zatím beznadějně posledního Slovanu Bratislava. Kdyby se slovenskému mistrovi podařilo obrát o body Young Boys Bern, Spartě by v Praze proti Neapoli stačilo získat více bodů než Švýcarům v Bratislavě.

„Nemůžeme se ohlížet na výsledek Bernu proti Slovanu. Musíme se soustředit na náš výkon. Neapol chceme porazit,“ neskrývá odhodlání zkušený Marek Matějovský, podobně vidí celou situaci i trenér Letenských Vítězslav Lavička: „Máme za sebou pět domácích výher. Věřím, že ve čtvrtek předvedeme podobně dobrý výkon a natáhneme naši vítěznou sérii.“

Na poslední domácí zápas Sparty v tomto kalendářním roce se chystá více než 16 tisícovek diváků. Výkop je pod dohledem anglických sudích v čele s Andre Marrinerem naplánován na 19 hodin.

JIRÍ ČIHÁK